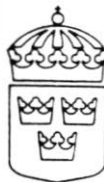

Motion till riksdagen

1986/87:Jo413

Lennart Alsén (fp)

Torskfisket i Östersjön

Mot.
1986/87
Jo413-418

Under de senaste tio åren har i Blekinge skett en målmedveten satsning på en utbyggnad av fiskberedningsindustrin för att i ökad omfattning arbeta med Östersjötorsken som råvara.

Det statliga stödet till såväl fiske- som fiskberedningsföretagen har varit inriktat på att uppmuntra och stimulera torskfiske och vidareförädling av torsk. Avgörande för ekonomi och sysselsättning i såväl fiskeföretagen som fiskberedningsindustrin i Blekinge är Östersjötorsken.

Det är därför med stor oro man kan se på den nuvarande utvecklingen inom torskfisket, en utveckling som kan beskrivas enligt följande:

Alltför kort fiskesäsongs för trålfisket vintern 1985-86 samt så gott som helt uteblivna torskfångster nära land i garn- och krokfisket.

Görs en jämförelse mellan torsklandningarna på sydkusten för perioden januari-april åren 1984, 1985 och 1986 (källa SCB erhålles följande landningsresultat.

1984 17 068 ton

1985 12 102 ton

1986 9 406 ton

Torsklandningarna på sydkusten har alltså, under de för torskfisket så betydelsefulla månaderna januari, februari, mars och april minskat med 45 % under 1986, jämfört med motsvarande period 1984. De stora torsklandningarna t. o. m. 1984 kan förklaras som en följd av rika årsklasser av torskkyngel under åren 1976, 1979 och 1980, samtidigt som fångstansträngningarna ökat kraftigt och det skett en betydande teknikutveckling i torskfisket under de senaste åren.

Det traditionella torskfisket utanför Blekingekusten med krok och garn ger nu små eller obetydliga fångster, vilket medfört att fisket förlagts till mer avlägsna fiskeplatser bl. a. Midsjöbankarna. Under sommarhalvåret är det garn- och krokbåtarna som svarar för de värdefulla torsklandningarna till industri och färskmarknad. Torskfiske med trål bedrivs under denna tid endast i liten omfattning.

När nu garn- och krokbåtarna under sommarmånaderna på grund av bristen på torsk nära kusten tvingas ut på mer avlägsna fiskevatten för att få bättre fångster, uppstår nya och allvarliga problem för fisket. Genom systemet med utbyteskvoter har utländska fiskefartyg erhållit licens för fiske efter sill/strömming i den svenska fiskezonen med trål. Genom detta försvåras och omöjliggörs ett rationellt och lönsamt svenskt fiske efter torsk

med krok och garn på grund av trängseln på fiskeplatserna och mycket stora redskapsförluster på grund av sill-/strömmingstrålarnas framfart.

I ett läge där det svenska Östersjöfisket har tilltagande ekonomiska problem och där svensk beredningsindustri för att kunna överleva behöver torskkråvara förefaller det naturligt att det svenska fisket efter torsk i svensk fiskezon ges sådana villkor att det kan bedrivas på ett tillfredsställande sätt.

I detta sammanhang finns det anledning att peka på behovet av en bättre samordning av fiskeripolitiken gentemot de andra Östersjöländerna och EG för att på så sätt slå vakt om svenska intressen och värna om vårt yrkesfiske och vår fiskberedningsindustri. För att åstadkomma denna samordning bör därför en särskild samordnare avseende fiskefrågor tillsättas inom jordbruksdepartementet. Den kraftiga tillbakagången i torskfisket har givits olika förklaringar såsom svaga årsklasser av torskkyngel under 1980-talet, uteblivna saltvattensinbrott i Östersjön genom Bälten, vilket orsakat syrebrist och svavelvätebildning, föroreningar, vilka påverkar torskens reproduktions- och uppväxt samt slutligen ett alltför hårt fisketryck-överfiskning.

Under senare tid har förts en något förvirrad diskussion om orsakerna till torskfiskets tillbakagång. För såväl fiske- och fiskberedningsföretag som för kommuner och länsmyndigheter vore det av stor betydelse för den regionala planeringen inom fiskerinäringen, om det funnits en bättre framförhållning beträffande kunskaperna om fiskets utveckling och framtidsmöjligheter än vad som nu är fallet. Havsfiskelaboratoriets verksamhet för Östersjön bör därför byggas ut och en avdelning inrättas i Karlskrona.

Inget annat hav är så viktigt som Östersjön för det svenska fiskets framtid. Inte minst av sysselsättnings- och regionalpolitiska skäl bör Östersjön som naturresurs ägnas mera tid och kraft.

Hemställan

Med hänsyn till det ovan anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om översyn av systemet med utbyteskvoter
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om behovet av en samordning av den svenska fiskeripolitiken
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om behovet av en utbyggnad av havsfiskelaboratoriets verksamhet för Östersjön samt inrättande av en avdelning i Karlskrona
4. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om behovet av insatser för att säkra torskens reproduktion.

Stockholm den 26 januari 1987

Lennart Alsén (fp)